

Glo.ordi. Ad Titum La. III Nico.de lyra

Dona nobis sp̄i
ritualia abūde
tribuit. **Vel:**
a Prece. i.
maḡ p̄ficeret &
seip̄s meliores
fuerit. b Hereti
cū bo. Hereticus
ē q̄ p̄ x̄ba legis
legē sp̄gnat. p
p̄nū enī sensum
astruit ex x̄bis
legisvt prauita
tē mētis sue le
gis auctoritate
coſirmet q̄ vitā
di ſūt: q̄ frequē
tius correcti ex
eritatores el
ſent ad malum.
c Proprio iu
dicio ſe dānat
q̄ errore laudat
& veritatē vitu
perat. d Ze
nā legiſpe. t̄c.
Hoc dicit: non
quia peritio ſit
pollo h̄z q̄r hu
iū p̄fessionis
erat in synago
ga. e Apol
lo. Ep̄s fuit co
rinthio p̄: q̄ ap̄c
ſeditionem cōci
tatā aduersum
ſe a pseudo apo
ſtolis diſceſſe
rat cuſ ſena ſo
cio ſuo ad tituz
cretensem ep̄m.
Sed corinthijs
iā ſedatis p̄ epi
ſtolas Pauli
mandat ritor: vt
priuſq̄ veniat
nicopolis p̄mit
tat eos ita ſolli
cite: vt nihil in
vatico illis de
ſit. f At nihil
t̄c. Ideo iubet
ſupt̄ illis neceſ
ſarios dari: q̄
dignū erat vt q̄
ſp̄ualia trade
bāt nō illis de
ſeff carnalia.
Phile
moni
colos
ſensi:
q̄ nullā ecclasti
ce ministratiōis
p̄dit̄ erat digni
tates ſi lau
dabilis ī plebe
familiares l̄ras
mittit apls pro
onesimo ſeruo
eius q̄ cū dāno
ei ſugeraſt: ſed
ab aplo auditio
euāgelio bapti
cat̄ e cui & veni
am depeſat apo
ſtolas ſcribens
a roma & carce
re. Et

Dhilemoni familiareſ lit
teras facit p̄ onesimo ſer
uo ei ſcribens ei ab vrbe
roma de carcere per ſupraſcriptuz

tu poſt ſuā cōuerſionē ad quē vocati ſunt vt ſint heredes vi
te eternae: a hoc ex mera dei grā & benignitate: ppter qd be
nigni alijs etiā infidelib⁹ debet eē: maxime p̄cipib⁹. H̄tū
pōt fieri fm dēu: t̄ hoc eſt qd dicit: Lū autē beni. & h̄tū ap
paruit t̄c. humāitas ī ei ſatiuitate: benignitas autē ī ſuā
cōuerſatione. b Hō ex opib⁹ iūſti cie que fecim⁹ nos: h̄z fm ſuā miſe
a ſi tra forſitā etiā illo q̄ dñcduc increduli. ſi ſp̄e
ture ſalutis. b ſ baptismi. ſi in quo deponito
vetri hoī generatur nouis.
ricondā ſaluos nos fēt: p̄ lauacru c
a ſ q̄ qui credit quotidie magis & magis renoua
tur & ſpiritu in baptismi datum.
regenerationis & renouatiōis ſpi d
a ſ ſpm. b ſ ad remiſſionē oīm p̄cōx ad copiā
virtutum.
rituſſācti: quē effudit in nōs abū e
de p̄ ieu ſp̄m ſaluatorē noſtrū: f
a ſ ad h̄tū ſtud addat. b ſ interim in plenū.
ut iūſtificati gratia ipiū heredes g
a ſ er si nō dū fm rem. b ſ vera.
ſim⁹ fm ſp̄em vite eternae. Fidelis i
a ſ iſte q̄ ſp̄ ſaluaue & heredes fecit. ſ p̄diciſ.
b ſ alios. ſ vel volo te cōfirmare. ſ eos q̄ credunt
eſt ſermō. Et de his volo te cōfir/
deo ut cūrent. a ſ alios multis: vel ſibyplis.
mare: vt curēt p̄ſſe bonis ſp̄ib⁹ l
a ſ p̄diciſ. ſ ideo volo te ſe p̄diciſ ſcōfirmare
alios quia. ſ in ſe.
q̄ credūt deo. Hēc ſunt bona & vti m
a ſ alios. b ſ de his cōfirma. c ſ vbi nec ſal⁹ nec
lia h̄oib⁹. t̄ ſtultas autē quēſtiones n
vrlis ſcia. a ſ origini enumeratiōes. b ſ q̄ ſ le
ge faciūt v̄ ſ cibis ſi alij aſſertūt discernēdos. alij nō o
& genealogias & cōtentioes & pu q
ḡ ſi incedē ſcriptura ſōannis mathuſalam
& de h̄mōl alios cōtraria vel ipſoſſuſ ſentire videſ
gnas legiſ deuita: Sūt enī inuti r
a ſ ſin fructu. ſ false. ſ nō ſolū hec deuita h̄z & cor
b les et vane. t̄ Hereticū hoīem poſt ſ
recoſtione poſtq̄ bis ſeceriſ. a ſ als vnam.
prīmā & ſecūdā correptionē de
ſ cur. ſ perdiſ. ſ incorrigibilis.
uita: ſciēs q̄ ſubuersus ē q̄ eiusmo &
a ſ & quia ſcīnter peccat vel & cū ſit.
di eſt: t̄ delinquit cū ſit. p̄prio iudi ſ
ḡ ſi interim p̄uidēt C̄rēſib⁹ dū ad me veneris.
cio condēnat. Lū mifero ad te ar
a ſ ideo dicit q̄ vult eu ſidere cauſa affectus & ve
plenus conſimir in ecclēſtīca disciplina.
theman aut tychicū: festinā ad me b
venire nicopolim. Ibi enī ſtatui
a ſ ſic erat i ſynagogā. b ſ q̄ ſec̄ erat i ſchuris
& hyemare: cēnā legiſperitū & apollo c
a ſ eoz q̄ ad vatici ſecularia ſūt illi. ſ ſi ſollicite
ſollicite p̄mitte: vt nihil illis deſit. d
ſ ynde aut res illis. ſ crecēſ ſt. alij. ſ ſibyplis
Difſat aut & n̄i bonis ſp̄ib⁹ p̄ſſe e
ſ dādo miſtris. ſ nō ad q̄libet. ſ q̄ uixit pabolā:
arbor q̄ nō facit fructu bonū excedeſ & i ignē mitet
ad vſu ſeculariōis: vt nō ſint iſru ſ
a ſ ſp̄e cōp̄dū ſimul oēs cōſalutatoris ſignificat.
ctuſi. Salutat te q̄ meſū ſūt oēs. i
ſ. i. fideli affecu. ſ nō ſicie.
Saluta eos q̄ nos amāt i fide. H̄ta k
dei cū oib⁹ vob amē. Epla pau m
li ad Titū finit. Argumētū i epi
ſtola ad Philemonē incipit.

Philemoni familiareſ lit
teras facit p̄ onesimo ſer
uo ei ſcribens ei ab vrbe
roma de carcere per ſupraſcriptuz

t̄ 24. q. 1. q
dignior. 2.
q. 3. c. dicit
apla. 26. q.
5. c. epi. 18
prīma. ..

In ca. iii. vbl ſi in poſſil. ſtultas autē quēſtiones.
Additio. Quid itelligat p̄ b qd d̄: ſtultas autē
quēſtiones & genealogias dictū ſuit in
additione. ſ. ad Timo. j. t̄c.

Glo.ordi.

Vere. Et estētio apli iplozare vē
niā onesimo apū ad philemo-
nē. Modus talē est; pī salu-
tag illū cū vroze t filio: deū
de agit grās dō bonis eo
rū cōmēdās fidē t charitatē
eoꝝ postea philemonē obse-
rat cū ei ipare posset: vt one
sim parcat t grās deo agat
q̄ talē illū recepit vt nō seruū
estimer: s̄ dīlectissimū fratrē
ac deinde dicit vt paret sibi
bōspitiū sperāti ad ipm̄ tre.
Epistola Pauli ad phile-
monē incipit.

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Ad Philemonem La. I Nico.de lyra

onesimum. Explicit Argumē-
tum. Incipit epistola pauli ad
Philemonem. Capitulum: I

Aulus vince⁹ christi a
s̄ cui⁹ erā cā tu debes misereri.
iesu et timōthe⁹ frat̄
a s̄ fratri. s̄ p̄t̄ virtutum.
b s̄ ministerū p̄dicatiō.
philemonī dilecto ad/ c
Lxvori eius ve t hec virū oīet.
iutori n̄fo: et app̄iḡ soroz̄ charissi v
a s̄ filio ei colossenſium ministro. vt et hic patr̄
exor.

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Postilla venerabilis frāris Nicolai de ly-
ra ad Philemonem incipit:

Eul̄ vīc⁹. Hic incipit ep̄la ad

Philemonem: q̄ diuidit̄ i tres p̄-
tes. s̄. i. salutationē t p̄secutionē
ibi: H̄ras ago. t exclusionē. ibi:
Lōfōnd. In p̄ia p̄t̄ ponūt̄ p̄

D Aulus vīc⁹ christi a
s̄ cui⁹ erā cā tu debes misereri.
iesu et timōthe⁹ frat̄
a s̄ fratri. s̄ p̄t̄ virtutum.
b s̄ ministerū p̄dicatiō.

Philemonī dilecto ad/ c
Lxvori eius ve t hec virū oīet.
iutori n̄fo: et app̄iḡ soroz̄ charissi v
a s̄ filio ei colossenſium ministro. vt et hic patr̄
exor.

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-
fec̄t̄ q̄euī te. s̄. p̄solātē: t re-
frigerat̄ ē q̄ bonū te p̄ oīa i
uenerūt. l. Obsecro te. Ma-
gnū ē nō d̄ būllī s̄ d̄ sublimi-
si se ic̄liat t obsecrat. k. Se-
nep. Seni maḡerat̄ s̄litidū
debet obsecr. m. At mea vi.
l̄. Onesimus

Dicit apls qd̄ ē no-
mē dignitatis: s̄ vin-
etus qd̄ ē nomē hu-
militatis: qd̄ nō ipat s̄ orat.
Est cī hic intercessio p̄ onesti-
mo. Ideo q̄ humilitatis sūt
cōmemorat sc̄ip̄t̄ ab itūria
sua: vt dignitatis eple sue fa-
ceret. Sicut ei p̄t̄ cā vinci-
ri obprobriū c̄slic ecōtra pro
xpo custodie vincula sustine-
re maxima glā est. Eo cī tpe
lēnsc̄odia erat. Ideo ait pau-
lus vince. qd̄. qd̄. qd̄. qd̄.
d̄ebes nō esse cā doloris: qd̄
eris s̄ unisericors filii cruci-
aueris. b. Dilecto. Tel di-
ligib⁹ sicut in greco b̄ q̄. s̄.
diligī meret. c. H̄ras ago.
Post salutationē de bonis
grās agit cōmēdās fidē t
charitatē q̄ lō cōmemorat: vt
memorata bonitas moneat
eū ad vētā. d. Quā ha.
c̄. Quia enī l̄ xp̄m credebat
t eū diligebat: t s̄ actis crede-
bat t eos diligebat: t opa-
fidei t charitatis xpo seruē-
bat t sanctis. e. At cōica.
c̄. Quasi: fidē habes t cha-
ritatē xpo t i sanc̄: ita vt
cōicatio fidei tue euidēs fiat
t. vt fides tua cōicans fidei
n̄rē vel q̄ alīs ex fide tua cō-
municas euidēs sit. Et hoc
f. In agnitionē om. bo. i chri-
stī. ita euidēs sit: vt b̄ me-
rito cognoscas oē bonū cē in-
te p̄ xp̄m. i. c̄m bonoꝝ suffici-
entia. Tel ita: Memor suz
tui t grās ago. i. ōnib⁹ ba-
bit̄ de hoc. Et cōicatio f.t.
Id est opatio fidei q̄ seruēs
xpo t sanctis. g. Euidēs sit
at agnitionē oīs bo. Que
est h. In xp̄o ielu. i. cū co-
gnitionē boni eternit: vt illud
expectet i p̄mū. Hoc ei orat
apls vt opatio ei cū cogni-
tionē fidei bonitatis. i. vt tali
mētē operet: vt i futurū idē
expectet p̄mū ielu xp̄m: non
retributionē xp̄alū. i. Al-
scera sā. i. filiū sc̄oꝝ charissi-
mi v̄ erga te p̄p̄t̄ sc̄oꝝ af-<br